

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2016 r. w Warszawie

sprawy S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 15 stycznia 2016 r. znak: EPOM/25/(...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

S. P. w dniu 10 marca 2016r. złożył do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 15 stycznia 2016, znak: EPOM/25/(...), odmawiającej prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że pracodawca nie opłacał składek na fundusz pomostowy, a organ rentowy nie uwzględnił okresów pracy w warunkach szczególnych od dnia 3 grudnia 1980r. do dnia 30 czerwca 1987r. oraz od dnia 1 marca 1988r. do 31 grudnia 2008r. Podkreślił również, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych do 2014r. i wykonuje ją nadal pomimo zmiany stanowiska na elektromontera samochodowego dokonanej od dnia 1 lipca 2014r. Zarząd spółki (...) nie uwzględnia jednak jego próśb i nie zmienia swojego stanowiska (odwołanie z dnia 9 marca 2016r., k. 2 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł, że w dniu 15 stycznia 2016r. odmówił S. P. przyznania prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ nie ukończył 60 lat w dacie wydania decyzji. Nadto nie udowodnił wykonywania po dniu 31 grudnia 2008r. prac wymienionych w nowych wykazach oraz nie rozwiązał stosunku pracy. Również na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do świadczenia nie zostało przyznane z uwagi na nierozwiązanie stosunku pracy, brak ukończonego wieku 60 lat oraz niewykazanie wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wymienionych w nowych wykazach, w wysokości co najmniej 15 lat.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał także, że ogólny staż pracy ubezpieczonego wynosi 41 lat i 2 miesiące. Ubezpieczony udowodnił również staż pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych wynoszący 27 lat, 2 miesiące i 21 dni, w tym wykonywanie takiej pracy przed dniem 1 stycznia 1999r. Oddział zaliczył do stażu pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia od dnia 3 grudnia 1980r. do dnia 30 czerwca 1987r. oraz od dnia 1 marca 1988r. do dnia 31 grudnia 2008r. w (...) sp. z o. o. w W..

Organ rentowy podkreślił dodatkowo, że płatnik składek jest zobowiązany do wystawiania zaświadczeń o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze po dniu 31 grudnia 2008r., wymienionych w nowych wykazach prac. (...) sp. z o. o. w W. nie złożyła dokumentu ZUS ZSWA za ubezpieczonego i tym samym potwierdziła okoliczność, że S. P. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wymienionej w nowych wykazach prac po dniu 31 grudnia 2008r. (odpowiedź ZUS na odwołanie z dnia 14 kwietnia 2016r., k. 4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. P., ur. (...), w dniu 20 maja 1971r. ukończył Zasadniczą Szkołę Zawodową (świadectwo ukończenia Zasadniczej Szkoły Zawodowej, k. 12 część B a.o.). Od dnia 1 sierpnia 1974r. do dnia 6 maja 1980r. pracował w Wytwórni (...) spółka akcyjna na stanowisku tokarz. W okresie od 27 kwietnia 1978r. do 11 kwietnia 1980r. odbywał zasadniczą służbę wojskową (świadectwo pracy z dnia 12 kwietnia 1999r., a.r., kopia książeczki wojskowej, a.r.).

Od dnia 1 sierpnia 1980r. ubezpieczony podjął zatrudnienie w Miejskich Zakładach (...) w m. (...). We wskazanej dacie podpisał umowę o przygotowanie zawodowe i zatrudnienie na stanowisku kierowcy autobusów (umowa o przygotowanie zawodowe i zatrudnienie na stanowisku kierowcy autobusów, k. 4 część B a.o.). Następnie, od dnia 3 grudnia 1980r. został przeniesiony do Zakładu Eksploatacji (...) na stanowisko kierowcy autobusowego i na tym stanowisku pracował do dnia 30 czerwca 1987r. (pismo z dnia 2 grudnia 1980r., k. 8 część B a.o.). Wówczas stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów - wykaz A, dział VIII, poz. 2, pkt 2 na stanowisku kierowca autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15, wymienionym w wykazie A, Dziale VIII, poz. 2 pkt 2 załącznika Nr 1 do Zarządzenia Nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których są wykonywane prace w warunkach szczególnych, uprawniające do niższego wieku emerytalnego (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 21 grudnia 2015r., k. 13 a.r.).

Od dnia 1 lipca 1987r. pracodawca na prośbę ubezpieczonego przeniósł go do działu elektryków samochodowych (podanie z dnia 10 czerwca 1987r., k. 27 część B a.o.). Od dnia 1 marca 1988r. do dnia 30 czerwca 2014r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w akumulatorowniach: opróżnianie, czyszczenie i wymiana stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych – wykaz A, dział XIV, poz. 13 na stanowisku elektromonter akumulatorów wymienionym w wykazie A, Dziale XIV, poz. 13 pkt 4 załącznika Nr 1 do Zarządzenia Nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których są wykonywane prace w warunkach szczególnych, uprawniające do niższego wieku emerytalnego (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 21 grudnia 2015r., k. 15 a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 15 grudnia 2015r., k. 17 a.r., dokumentacja z akt osobowych, k. 43 – 139 część B a.o.).

W dniu 1 marca 2014r., ze skutkiem od 1 lipca 2014r., pracodawca Miejskie Zakłady (...) Sp. z o.o. w W. dokonał zmiany warunków pracy i płacy ubezpieczonego m.in. w zakresie stanowiska pracy, które od wskazanej daty zostało zmienione na stanowisko elektromontera samochodowego (wypowiedzenie z dnia 1 marca 2014r., k. 141 część B a.o.). Na tym stanowisku ubezpieczony pracuje do chwili obecnej. Stosunek pracy w (...) Sp. z o.o. w W. nie został rozwiązany (okoliczność bezsporna).

W dniu 28 grudnia 2015r. S. P. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę pomostową. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. decyzją z dnia 15 stycznia 2016r., znak: EPOM/25/(...), odmówił S. P. przyznania emerytury pomostowej, a w uzasadnieniu decyzji wskazał, że nie zostały spełnione łącznie wszystkie warunki wynikające z art. 4 w zw. z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Zakład wskazał, że ubezpieczony nie osiągnął wieku 60 lat, po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy oraz na dzień 1 stycznia 2009r. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wynoszącego co najmniej 15 lat. Jednocześnie Oddział wskazał, że do prac o tym charakterze nie zostały zaliczone okresy od 3 grudnia 1980r. do 30 czerwca 1987r. oraz od 1 marca 1988r. do 31 grudnia 2008r., ponieważ pracodawca nie potwierdził, że w w/w okresach ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (decyzja ZUS z dnia 15 stycznia 2016r., k. 33 a.r.).

Wskazany stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych i osobowych.

Dowody z dokumentów były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz tworzyły spójny stan faktyczny. Co istotne, strony, w tym organ rentowy, nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie S. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 15 stycznia 2016r., znak: EPOM/25/(...), jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Podstawę prawną żądania ubezpieczonego stanowią przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2008r., Nr 237, poz.1656), która ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania świadczenia do osób urodzonych po dniu 31 stycznia 1948r., które prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze rozpoczęły z dniem 1 stycznia 1999r. Celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach na wcześniejsze przejście na emeryturę, powinny zostać zaspokojone (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 13 marca 2012r., II UK 164/11, OSNP 2013, nr 5-6, poz. 62 i z dnia 4 września 2012r., I UK 164/12, LEX nr 1284720).

Wskazany cel ustawy o emeryturach pomostowych realizują przepisy określające warunki nabycia prawa do przewidzianego w niej świadczenia, w tym art. 4 i art. 49. W myśl pierwszego z nich, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5 – 12 przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art.

32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6. po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z powołanego unormowania wynika, że przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej na podstawie w/w przepisu uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 1 stycznia 2009r. okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art.

33 ustawy emerytalnej, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji spełnienia przez wnioskodawcę wszystkich pozostałych przesłanek określonych w art. 4.

W rozpatrywanej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych stanął na stanowisku, że ubezpieczony nie spełnia przesłanek wymienionych w art. 4 ustawy pomostowej, ponieważ nie osiągnął wymaganego wieku, nie rozwiązano z nim stosunku pracy oraz nie został przedstawiony dowód potwierdzający wykonywanie po dniu 31 grudnia 2008r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy.

Zdaniem Sądu powołane stanowisko organu rentowego było prawidłowe, ponieważ S. P. wciąż pozostaje w zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o. w W., co potwierdził na rozprawie, a nadto żadna z prac, które realizował po dniu 31 grudnia 2008r., tj. elektromontera samochodowego i elektromontera akumulatorów, nie była wykonywana w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Żadna z pozycji załącznika Nr 1 i 2 do tej ustawy nie wskazuje takiego rodzaju prac, które odpowiadałyby pracy ubezpieczonego w charakterze elektromontera. Taką pracę wymienia wykaz A stanowiący załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co zresztą prawidłowo potwierdził pracodawca w świadectwach pracy w szczególnych warunkach. Praca taka nie jest jednak wymieniona w znacznie zawężonych załącznikach 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Można zresztą domniemywać, że ta okoliczność jest powodem niewystawienia przez zakład pracy stosowanego zaświadczenia i nieopłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych, a także powodem odmowy zmiany niekorzystnego dla ubezpieczonego stanowiska.

Wobec faktu, że ubezpieczony po 31 grudnia 2008r. nie pracował w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, Sąd rozpatrywał możliwość przyznania emerytury pomostowej w oparciu o przepis art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Zgodnie z tym przepisem prawo do emerytury pomostowej przysługuje osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Powołany przepis w miejsce warunku z art. 4 pkt 6 ustawy wprowadza wymaganie, aby wnioskodawca spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Oznacza to, że osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która po dniu 31 grudnia 2008r. nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Taki pogląd wyraził Sąd Najwyższy

między innymi w wyroku z dnia 4 grudnia 2013r. (II UK 159/13, Lex nr 1405231). Podobny pogląd, który Sąd Okręgowy w pełni aprobuje, przedstawił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 marca 2012r. sygn. akt II UK 164/11, w którym stwierdził, że: „ warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i 49 ustawy o emeryturach pomostowych jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub przepisów dotychczasowym) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych, a więc po 1 stycznia 2009r. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy w warunkach szczególnych według poprzednio obowiązujących przepisów, to może nabyć prawo do „nowego” świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust 3). Innymi słowy, brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej takiemu ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze dziś nie może być kwalifikowany w ten sposób”.

Stosownie do treści art. 3 ust. 1 powołanej ustawy za prace w szczególnych warunkach należy uznać prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą

z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. Wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Z kolei w myśl art. 3 ust. 3 ustawy, pracami o szczególnym charakterze są prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanej z procesem starzenia się. Wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

Analizując art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych wskazać należy, że S. P. nie spełnia wszystkich warunków do otrzymania emerytury pomostowej wskazanych w art. 4 w związku z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych. Wprawdzie urodził się po 31 grudnia 1948r., osiągnął wiek 60 lat w dniu 24 stycznia 2016r. (po wydaniu zaskarżonej decyzji), ma okres składkowy i nieskładkowy przekraczający 25 lat (łącznie 41 lat i 2 miesiące), a także przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w warunkach szczególnych według przepisu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ale nie rozwiązano z nim stosunku pracy. Nadto, na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych (1 stycznia 2009r.) nie legitymuje się co najmniej 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 w/w ustawy. Jako okres takiej pracy może być uwzględniony okres od 3 grudnia 1980r. do 30 czerwca 1987r., a więc w wymiarze niepełnych 7 lat, kiedy S. P. pracował jako kierowca autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15 miejsc. Tego rodzaju praca jest pracą w szczególnych warunkach zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r., a ponadto jest kwalifikowana jako praca o szczególnym charakterze zgodnie z załącznikiem nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Tenże załącznik pod poz. 8 wymienia prace kierowców autobusów, trolejbusów oraz motorniczych tramwajów w transporcie publicznym. Okres niepełnych 7 lat to jednak zbyt mało, by uznać, że warunek wynikający z art. 49 w związku z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych został spełniony. Zgodnie z tymi przepisami konieczne jest legitymowanie się co najmniej 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 w/w ustawy. Ubezpieczonemu do okresu wskazanych niepełnych 7 lat pracy w charakterze kierowcy w (...) sp. z o.o. nie można jednak doliczyć pracy na stanowisku elektromontera w akumulatorowni, gdyż tego rodzaju praca nie jest wymieniona ani w załączniku nr 1, ani w załączniku nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 17 października 2012r., sygn. akt III AUa 547/12, wyraźnie wskazał, że: „o spełnieniu warunku wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 2008r. o emeryturach pomostowych przesądza okoliczność, czy prace te są wymienione

w załączniku 1 lub 2 do w/w ustawy. Katalog prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze jest zamknięty, co oznacza, że cech pracy „o szczególnym charakterze” lub w „szczególnych warunkach” nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem. Dla spełnienia przesłanki wykonywania prac w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 2008r. o emeryturach pomostowych nie ma znaczenia wyszczególnienie stanowiska w innych aktach”.

Podsumowując, S. P. nie spełnia przesłanek z art. 4 ani z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, a wszystkie te przesłanki muszą być spełnione łącznie. Brak spełnienia choćby jednej z nich, z których każda jest tak samo istotna z punktu widzenia możliwości przyznania prawa do świadczenia, niweczy prawo wnioskodawcy do uzyskania pozytywnej decyzji organu rentowego. Taka sytuacja zaistniała w rozpatrywanej sprawie, gdzie z ubezpieczonym nie został rozwiązany stosunek pracy, a zatem już choćby z tego powodu nie mogło zostać przyznane prawo do emerytury pomostowej ani na podstawie art. 4, ani na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Ubezpieczony nie spełnił jednak i innych przesłanek określonych we wskazanych przepisach, co zostało już wyjaśnione. Wobec tego, kwestia braku opłacania przez zakład pracy składek na Fundusz Emerytur Pomostowych, co ubezpieczony akcentował na rozprawie oraz brak zaświadczenia pracodawcy, były okolicznościami drugorzędnymi. Istotne z punktu widzenia oceny zaskarżonej decyzji było to, że Zakład – zdaniem Sądu – prawidłowo wyłożył i zastosował przepisy ustawy o emeryturach pomostowych. Sąd tę ocenę w pełni podzielił i nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Z tego względu, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie S. P..

ZARZĄDZENIE

(...)